

Паниум — Десет број

Ridicarea și căderea națiunilor: sigilarea celor 144.000 și istoria profetică ascunsă din Daniel 11:10–16

Jeff Pippenger
2025-04-16

Tema din versetele unsprezece și doisprezece este ridicarea și căderea împăratului de la miazăzi, după cum tot astfel este și ridicarea și căderea finală a Statelor Unite, reprezentată în președintele final din versetul doi, ca reprezentantul pământesc final al puterii balaurului; ridicarea și căderea finală a Națiunilor Unite, reprezentată în versetele trei și patru. Versetele cinci până la nouă reprezintă istoria puterii papale din 538 până în 1798. Anul 538 marchează împuternicirea puterii papale, anul 1798 marchează rana de moarte a papalității, și, prin urmare, versetele cinci până la nouă reprezintă ridicarea și căderea finală a fiarei. Versetul zece marchează anul 1989 ca fiind căderea împăratului de la miazăzi, așa cum este reprezentat în fosta Uniune Sovietică.

„Fiecare națiune care a intrat pe scena acțiunii a fost lăsată să-și ocupe locul pe pământ, pentru ca să se vadă dacă avea să împlinească planul «Străjerului și al Celui Sfânt». Profeția a urmărit ridicarea și căderea marilor imperii ale lumii — Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma. Cu fiecare dintre acestea, ca și cu națiuni de putere mai mică, istoria s-a repetat. Fiecare și-a avut perioada ei de probă, fiecare a dat greș, slava i s-a stins, puterea i s-a dus, iar locul i-a fost ocupat de alta....”

„De la ridicarea și căderea națiunilor, așa cum sunt înfățișate limpede în paginile Sfintei Scripturi, ei trebuie să învețe cât de lipsită de valoare este simpla glorie exterioară și lumească. Babilonul, cu toată puterea și măreția lui, cum lumea noastră nu a mai văzut niciodată de atunci — putere și măreție care oamenilor din vremea aceea li se păreau atât de statornice și dăinuitoare — cât de deplin a pierit! Ca „floarea ierbii”, a pierit. Așa pierie tot ceea ce nu-L are pe Dumnezeu drept temelie. Numai ceea ce este legat de planul Său și exprimă caracterul Său poate dăinui. Principiile Sale sunt singurele lucruri statornice pe care le cunoaște lumea noastră.” Education, 177, 184.

Versetele unsprezece și doisprezece identifică ridicarea și căderea finală a împăratului de la miazăzi, reprezentat de Rusia. Versetele treisprezece până la cincisprezece identifică ridicarea și căderea finală a Statelor Unite. Întreaga narațiune profetică a capitolului unsprezece este construită pe structura ridicării și căderii împărățiilor. Studentul profeției trebuie să ia în considerare acest fapt, dacă vrea să aibă vreo posibilitate de a împărți drept solia profetică a capitolului unsprezece.

Perspectiva fundamentală a capitolului unsprezece din Daniel este că acesta constă din ilustrații repetate ale ridicării și căderii împărățiilor. Când sora White a afirmat: „Așa a pierit împărăția medo-persană și împărățiile Greciei și Romei”, ea identifică „Grecia” drept balaurul, „Roma” drept fiara și „Medo-Persia” drept prorocul mincinos. Ea identifică ridicarea și căderea finală a ultimei împărății pământești, care constă din balaur, fiară și prorocul mincinos, care își încep ascensiunea la legea duminicală și conduc lumea la Armagedon, în împlinirea Apocalipsei 16:12–21. Ea

îndrumă poporul lui Dumnezeu către „ridicarea și căderea națiunilor, așa cum sunt lămurite în paginile Sfintei Scripturi”, ca perspectivă ce trebuie folosită pentru „a învăța cât de lipsită de valoare este simpla slavă exterioară și lumească.”

Motivul pentru care trebuie „să învățăm cât de lipsită de valoare este simpla glorie exterioară și lumească” este acela de a înțelege mai deplin că totul piere „dacă nu-L are pe Dumnezeu drept temelie”. Prin urmare, a-L avea sau a nu-L avea pe Dumnezeu ca temelie este o chestiune de viață și de moarte. Din acel punct al dezvoltării ideii, sora White definește apoi ce înseamnă să-L ai pe Dumnezeu ca temelie, când afirmă: „Numai ceea ce este legat de scopul Său și exprimă caracterul Său poate dăinui.” Ea tocmai a explicat că tot ceea ce nu este pe temelia lui Dumnezeu piere și că există un dublu criteriu pentru ceea ce este zidit pe temelie: dacă un lucru este „legat de scopurile Sale” și dacă „exprimă caracterul Său”. Caracterul Său este temelia Sa.

Apoi, în propoziția de încheiere a paragrafului, ea afirmă că „Principiile Sale sunt singurele lucruri statornice pe care le cunoaște lumea noastră.” Caracterul lui Dumnezeu este principiile Sale, iar principiile Sale exprimă caracterul Său. Este o chestiune de viață și de moarte modul în care omenirea se raportează la Dumnezeu ca temelie a tuturor lucrurilor. Susțin că structura fundamentală a capitolului unsprezece din Daniel este clădită pe narațiunea ridicării și căderii împărățiilor. Există un pasaj în care inspirația ne informează despre un tip corect de studiu.

„Există o studiere a istoriei care nu trebuie condamnată. Istoria sacră era una dintre materiile de studiu în școlile prorocilor. În relatarea despre felul în care El a lucrat cu neamurile erau urmărite urmele pașilor lui Iehova. Tot astfel, și astăzi trebuie să luăm în considerare lucrările lui Dumnezeu cu națiunile pământului. Trebuie să vedem în istorie împlinirea profeției, să studiem lucrarea Providenței în marile mișcări de reformă și să înțelegem desfășurarea evenimentelor în adunarea națiunilor pentru conflictul final al mării lupte.” Divina vindecare, 441.

O cercetare sfințită a istoriei este identificată ca fiind studierea modului în care Dumnezeu Se ocupă de națiunile pământului și, de asemenea, a călăuzirii providențiale a lui Dumnezeu în mișcările Sale reformatoare; astfel, o istorie sfințită include o linie externă și una internă de studiu. Scopul folosirii istoriei pentru confirmarea Cuvântului profetic al lui Dumnezeu este acela de a utiliza acea istorie profetică pentru a „înțelege desfășurarea evenimentelor în pregătirea națiunilor pentru conflictul final al mării lupte”. Paragraful precedent din Sister White a fost preluat dintr-o explicație foarte luminată a necesității de a construi un model profetic al istoriei sacre, care se întemeiază pe structura fundamentală reprezentată în „ridicarea și căderea” împărățiilor.

„Ca pregătire pentru lucrarea creștină, mulți socotesc esențial să dobândească o cunoaștere vastă a scrierilor istorice și teologice. Ei presupun că această cunoaștere le va fi de ajutor în predicarea Evangheliei. Dar studiul lor anevoios al opiniilor oamenilor tinde mai degrabă să le slăbească slujirea decât să o întărească. Când văd biblioteci pline de volume masive de erudiție istorică și teologică, mă gândesc: De ce să se cheltuiască bani pentru ceea ce nu este pâine? Capitolul al șaselea din Ioan ne spune mai mult decât se poate găsi în astfel de lucrări. Hristos spune: «Eu sunt Pâinea Vieții; cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine nu va înseta niciodată.» «Eu sunt Pâinea vie, care S-a coborât din cer; dacă mănâncă

cineva din această Pâine, va trăi în veac.» «Cine crede în Mine are viață veșnică.» «Cuvintele pe care vi le spun Eu sunt duh și sunt viață.» Ioan 6:35, 51, 47, 63.

"Urubanza rw'amateka si rwose rugomba kwamaganwa. Amateka yera yari imwe mu nyigisho zo mu mashuri y'abahanuzi. Mu nyandiko z'uko yakoranye n'amahanga, hagaragaragamo ibimenyetso by'intambwe za Yehova. Ni ko bikwiriye no kuba uyu muni: dukwiriye kwita ku buryo Imana ikorana n'amahanga yo mu isi. Dukwiriye kubona mu mateka isohozwa ry'ubuhanuzi, kwiga imikorere y'Ubushobozi bw'Imana mu ngendo zikomeye zo kuvugurura, no gusobanukirwa uko ibyabaye bikomeza gutera imbere mu gutondekwa kw'amahanga ku bw'intambara ya nyuma y'impaka ikomeye."

„Un astfel de studiu ne va oferi perspective largi și cuprinzătoare asupra vieții. El ne va ajuta să înțelegem ceva din relațiile și interdependențele ei, cât de minunat suntem legați unii de alții în marea fraternitate a societății și a națiunilor și în ce măsură apăsarea și degradarea unui singur membru înseamnă pierdere pentru toți.

„Dar istoria, așa cum este studiată în mod obișnuit, se ocupă de realizările omului, de victoriile sale în luptă, de succesul său în dobândirea puterii și a măreției. Lucrarea lui Dumnezeu în treburile oamenilor este trecută cu vederea. Puțini studiază împlinirea planului Său în ridicarea și căderea națiunilor.

„Și, într-o mare măsură, teologia, așa cum este studiată și predată, nu este decât o consemnare a speculației omenești, slujind numai la a «întuneca planul prin cuvântări fără pricepere». Prea adesea, motivul pentru strângerea acestor numeroase cărți nu este atât dorința de a dobândi hrană pentru minte și suflet, cât ambiția de a ajunge familiarizat cu filozofii și teologii, dorința de a prezenta creștinismul înaintea oamenilor în termeni și propoziții savante.

„Nie toate cărțile scrise pot sluji scopului unei vieți sfinte. «Învățați de la Mine», a spus Marele Învățător, «luați jugul Meu asupra voastră», «învățați blândețea și smerenia Mea». Mândria voastră intelectuală nu vă va ajuta să comunicați cu sufletele care pier din lipsa pâinii vieții. În studiul acestor cărți, îngăduiți ca ele să ia locul lecțiilor practice pe care ar trebui să le învățați de la Hristos. Cu rezultatele acestui studiu, oamenii nu sunt hrăniți. Foarte puțin din cercetarea care istovește atât de mult mintea oferă ceea ce îl va ajuta pe cineva să fie un lucrător de succes pentru suflete.”

„Mântuitorul a venit «să propovăduiască Evanghelia săracilor». Luca 4:18. În învățătura Sa, El a folosit termenii cei mai simpli și simbolurile cele mai limpezi. Și se spune că «norodul de rând Îl asculta cu plăcere». Marcu 12:37. Cei care caută să facă lucrarea Lui pentru acest timp au nevoie de o înțelegere mai profundă a lecțiilor pe care El le-a dat.”

„Cuvintele Dumnezeului celui viu constituie cea mai înaltă dintre toate formele de educație. Cei care slujesc poporului trebuie să se hrănească din pâinea vieții. Aceasta le va da putere spirituală; atunci vor fi pregătiți să slujească tuturor categoriilor de oameni.” Divina vindecare, 441–443.

Sora White a definit și mai clar că recunoașterea manifestării puterii lui Dumnezeu în ridicarea împăraților și înlăturarea lor, pe temeiul alegerilor făcute de împărat, constituie adevărata filosofie

a studiului istoriei.

„În istoria națiunilor, cercetătorul Cuvântului lui Dumnezeu poate vedea împlinirea literală a profeției divine. Babilonul, sfărâmat și zdrobit în cele din urmă, a pierit pentru că, în vreme de prosperitate, conducătorii săi se consideraseră independenți de Dumnezeu și atribuiseră slava împărăției lor realizării omenești. Peste stăpânirea medo-persană a venit mânia Cerului, pentru că în ea Legea lui Dumnezeu fusese călcată în picioare. Frica de Domnul nu-și găsisese loc în inimile mării majorității a poporului. Răutatea, blasfemia și stricăciunea predominau. Împărățiile care au urmat au fost și mai josnice și mai corupte; iar acestea au coborât tot mai jos pe scara valorii morale.”

„Puterea exercitată de fiecare cârmuitor de pe pământ este dăruită de Cer; iar de felul în care folosește puterea astfel încredințată depinde succesul lui. Fiecărui îi este adresat cuvântul Străjerului divin: „Te-am încins, măcar că nu M-ai cunoscut.” Isaia 45:5. Și pentru fiecare, cuvintele rostite odinioară lui Nebucadnețar sunt lecția vieții: „Pune capăt păcatelor tale prin dreptate și nelegiuirilor tale prin milă față de cei săraci; poate că atunci ți se va prelungi liniștea.” Daniel 4:27.

„A înțelege aceste lucruri — a înțelege că «neprihănirea înalță un neam»; că «scaunul de domnie se întărește prin neprihănire» și este «sprijinit prin milă»; a recunoaște lucrarea acestor principii în manifestarea puterii Aceluia care «schimbă pe împărați și pune pe împărați» — înseamnă a înțelege filosofia istoriei. Proverbele 14:34; 16:12; 20:28; Daniel 2:21.”

„Насамо у Божјој речи ово је јасно изложено. Овде је показано да се снага народа, као и појединаца, не налази у приликама или средствима која као да их чине непобедивима; она се не налази у њиховој хваленој величини. Она се мери верношћу с којом испуњавају Божју намеру.“ Пророци и цареви, 501, 502.

Tema din versetele unsprezece și doisprezece este ridicarea și căderea împăratului de la miazăzi, însă, mai important, aceste versete marchează sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii și a doua dintre cele trei teste care au început la vremea sfârșitului, în 1989, așa cum este reprezentat în versetul zece.

Sigilarea aceea este reprezentată de Daniel în groapa cu lei, de cei trei tineri vrednici în cuptorul aprins cu foc, de Daniel și de cei trei tineri vrednici rugându-se pentru a înțelege visul lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor din capitolul doi, de Daniel rugând rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase în capitolul nouă, de cei înțelepți care înțeleg sporirea cunoștinței, de Iosua căruia îi este îndepărtat păcatul în Zaharia capitolul trei, de Zorobabel în capitolul patru, de Iosif ajungând al doilea cârmuitor în Egipt, de ucenicii în camera de sus timp de zece zile înainte de Cincizecime, de milleriți la adunarea de tabără de la Exeter, de Lazăr conducând procesiunea la Intrarea triumfală și de cei o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa capitolul șapte.

Versetul unsprezece a sosit în anul 2014, la începutul războiului din Ucraina, iar în iulie 2023 a început testul vizual, în care poporul lui Dumnezeu este „albit”. A cincea secțiune din capitolul unsprezece cuprinde versetele treisprezece până la cincisprezece.

Prezentare generală a celei de-a cincea linii

Căci împăratul de la mieznoapte se va întoarce și va ridica o mulțime mai mare decât cea dintâi și va veni negreșit, după câțiva ani, cu o oaste mare și cu multe bogății. Și în vremurile acelea mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miezăzi; și cei silnici dintre poporul tău se vor înălța ca să împlinescă vedenia, dar vor cădea. Astfel, împăratul de la mieznoapte va veni, va înălța un val de pământ și va lua cetățile cele mai întărite; iar brațele miezării nu vor putea sta împotriva, nici poporul lui ales, și nu va fi putere să se împotrivescă. Daniel 11:13–15.

These verses were fulfilled in 200 BC and they identify the Battle of Panium, which includes the opposing kings and their alliances, and the verses are also the point in history where pagan Rome first asserted itself into the history of Daniel eleven. The verses include the final rise and fall of the sixth kingdom of Bible prophecy, but also the biblical history of Christ visiting Caesarea Philippi, where Peter locates the sealing of the one hundred and forty-four thousand. This history typifies the sealing of the one hundred and forty-four thousand with the arrival of the third of the three tests of chapter twelve consisting of being “purified, made white and tried.”

Aceste trei versete conduc la versetul șaisprezece, unde este reprezentată legea duminicală din Statele Unite. Când adunarea de tabără de la Exeter s-a încheiat la 17 august 1844, fecioarele înțelepte au purtat solia Strigătului de la Miezul Noptii de-a lungul coastei de est a Statelor Unite în șaiszeci și șase de zile. Există o perioadă în care toate fecioarele se trezesc, iar o clasă nu are untdelemn, și tot ceea ce identifică aceasta. Când numele lui Simon Barjona a fost schimbat în Petru, este marcată sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Din acel punct înainte, Isus a început să-i învețe pe ucenici despre evenimentele legate de cruce.

Crucea este un simbol al încheierii timpului de probă, iar William Miller, care fusese prefigurată de Ioan Botezătorul, care la rândul său fusese prefigurată de Ilie, a fost ridicat spre a prezenta „evenimentele legate de încheierea timpului de probă”, așa cum au făcut atât Ioan Botezătorul, cât și Ilie. Ioan a spus astfel.

Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saduchei venind la botezul lui, le-a zis: „Pui de vipere, cine v-a înștiințat să fugiți de mânia viitoare?” Matei 3:7.

Ilie a spus-o astfel.

Și Ahab a făcut un Așeră; și Ahab a făcut mai mult ca să provoace la mânie pe Domnul Dumnezeul lui Israel decât toți împărații lui Israel care fuseseră înainte de el. În zilele lui, Hiel, betelitul, a zidit Ierihonul: i-a pus temelie în Abiram, întâiul său născut, și i-a așezat porțile în cel mai tânăr fiu al său, Segub, după cuvântul Domnului, pe care-l rostise prin Iosua, fiul lui Nun. Și Ilie, tișbitul, unul dintre locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel, înaintea căruia stau, că nu va fi nici rouă, nici ploaie în acești ani, decât după cuvântul meu. 1 Împărați 16:33–17:1.

Vorbind despre lucrarea lui William Miller ca reformator modern, sora White a afirmat:

„A fost necesar ca oamenii să fie treziți la conștientizarea primejdiei lor; să fie îndemnați să se pregătească pentru evenimentele solemne legate de încheierea timpului de probă.” Tragedia Veacurilor, 310.

Ultimele șase versete din Daniel unsprezece reprezintă „evenimentele legate de încheierea timpului de probă”. Aceste evenimente au fost desigilate la vremea sfârșitului, în 1989, și au fost clar descoperite.

„Înainte de răstignirea Sa, Mântuitorul le-a explicat ucenicilor Săi că urma să fie omorât și să învie din mormânt, iar îngerii erau de față pentru a întipări cuvintele Sale în minte și în inimă. Însă ucenicii așteptau o izbăvire vremelnică de sub jugul roman și nu puteau suporta gândul că Acela în care se concentrau toate nădejdlile lor avea să sufere o moarte rușinoasă. Cuvintele pe care aveau nevoie să și le aducă aminte au fost izgonite din mintea lor; iar când a venit timpul încercării, i-a găsit nepregătiți. Moartea lui Isus le-a nimicit nădejdlile la fel de deplin ca și cum El nu i-ar fi prevenit dinainte. Tot astfel, în profeții, viitorul ne este descoperit tot atât de limpede cum le-a fost descoperit ucenicilor prin cuvintele lui Hristos. Evenimentele legate de încheierea timpului de probă și de lucrarea de pregătire pentru vremea strâmtorării sunt prezentate în mod clar. Dar mulțimile nu au mai multă înțelegere a acestor adevăruri importante decât dacă ele n-ar fi fost niciodată descoperite. Satana veghează să răpească orice impresie care i-ar face înțelepți pentru mântuire, iar vremea strâmtorării îi va găsi nepregătiți.” Tragedia veacurilor, 595.

U Caesareji Filipovoj, to jest u Paniju, o čemu govore stihovi trinaest do petnaest, Krist je počeo poučavati svoje učenike o križu, čime je predočio povijest exeterskoga taborničkog sastanka sve do 22. listopada 1844. Na početku reformnoga pokreta sto četrdeset i četiri tisuće bili su otpečaćeni „događaji povezani sa završetkom vremena milosti“, a na kraju pokreta sto četrdeset i četiri tisuće „događaji povezani sa završetkom vremena milosti“ otpečaćeni su unutar skrivene povijesti četrdesetoga stiha.

„Astăzi, în duhul și puterea lui Ilie și ale lui Ioan Botezătorul, soli rânduiți de Dumnezeu atrag atenția unei lumi asupra căreia apasă judecata asupra evenimentelor solemne care urmează să aibă loc în curând, în legătură cu ultimele ceasuri ale timpului de probă și cu arătarea lui Hristos Isus ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor.” Profeti și regi, 715, 716.

„Evenimentele legate de încheierea timpului de probă” sunt evenimentele descoperite în istoria ascunsă a versetului patruzeci. În capitolul trei din Zaharia sunt ilustrate scenele finale ale judecății de cercetare. Inspirația unește mărturia lui Zaharia cu cei care sunt sigilați în capitolul nouă din Ezechiel.

Poporul lui Dumnezeu suspină și strigă din pricina urâciunilor săvârșite în țară. Cu lacrimi, ei îi avertizează pe cei răi cu privire la primejdia în care se află călcând în picioare legea divină și, cu o durere de nespus, se smeresc înaintea Domnului din pricina propriilor lor fărâdelegi. Cei răi își bat joc de durerea lor, își rîd de apelurile lor solemne și iau în derâdere ceea ce ei numesc slăbiciunea lor. Dar zbuciumul și umilirea poporului lui Dumnezeu sunt o dovadă neîndoielnică a faptului că ei își redobândesc tăria și noblețea de caracter pierdute ca urmare a păcatului. Tocmai pentru că se apropie tot mai mult de Hristos și ochii lor sunt ațintiți asupra

desăvârșitei Sale curății, ei discern atât de limpede nespusa păcătoșenie a păcatului. Căința și smerirea lor de sine sunt înfinit mai plăcute înaintea lui Dumnezeu decât spiritul îngâmfat și încrezător în sine al acelor care nu văd niciun motiv de jale, care disprețuiesc umilința lui Hristos și care pretind desăvârșirea în timp ce calcă legea cea sfântă a lui Dumnezeu. Blandețea și smerenia inimii sunt condițiile puterii și ale biruinței. Cununa slavei îi așteaptă pe aceia care se pleacă la piciorul crucii. Ferice de acești întristați, căci ei vor fi mângâiați.

Cei credincioși, cei ce se roagă, sunt, ca să spunem așa, închiși împreună cu Dumnezeu. Ei înșiși nu știu cât de sigur sunt ocrotiți. Îndemnați de Satana, stăpânitorii acestei lumi caută să-i nimicească; dar, dacă li s-ar deschide ochii, așa cum i s-au deschis slujitorului lui Elisei la Dotan, ar vedea îngerii lui Dumnezeu tăbărâți în jurul lor, ținând în frâu, prin strălucirea și slava lor, oștirile întunericului.

„În timp ce poporul lui Dumnezeu își smerește sufletele înaintea Lui, implorând curăția inimii, se dă porunca: «Scoateți hainele murdare» de pe ei, iar cuvintele încurajatoare sunt rostite: «Iată, am făcut să treacă de la tine nelegiuirea ta și te voi îmbrăca cu haine de schimb.» Haina nepătată a neprihănirii lui Hristos este pusă asupra copiilor lui Dumnezeu încercați, ispițiți, și totuși credincioși. Rămășița disprețuită este îmbrăcată în veșminte slăvite, ca să nu mai fie nicicând întinată de stricăciunile lumii. Numele lor sunt păstrate în cartea vieții Mielului, înscrise printre cei credincioși din toate veacurile. Ei au rezistat vicleniilor amăgitorului; nu au fost abătuți de la credința lor de urletul balaurului. Acum ei sunt în veac în siguranță față de uneltirile ispititorului. Păcatele lor sunt transferate asupra autorului păcatului. Iar rămășița nu este numai iertată și primită, ci și onorată. «O mitră frumoasă» este așezată pe capetele lor. Ei trebuie să fie ca niște împărați și preoți pentru Dumnezeu. În timp ce Satana își aducea învinuirile și căuta să nimicească această ceată, îngeri sfinți, nevăzuți, mergeau încoace și încolo, punând asupra lor pecetea Dumnezeului celui viu. Aceștia sunt cei care stau pe Muntele Sionului cu Mielul, având scris pe frunțile lor Numele Tatălui. Ei cântă cântarea cea nouă înaintea tronului, cântarea aceea pe care nimeni nu o poate învăța, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumparați de pe pământ. «Aceștia sunt cei care urmează pe Miel oriunde merge El. Aceștia au fost răscumparați dintre oameni, ca cele dintâi roade pentru Dumnezeu și pentru Miel. Și în gura lor nu s-a găsit vicleșug, căci sunt fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu.»”

„Acum se împlinesc pe deplin acele cuvinte ale Îngerului: „Ascultă acum, Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi care șed înaintea ta; căci aceștia sunt niște oameni de mirare; căci, iată, voi aduce pe Robul Meu, Odrasla.” Hristos Se descoperă ca Răscumparaătorul și Izbăvitorul poporului Său. Acum, într-adevăr, rămășița este alcătuită din „oameni de mirare”, pe măsură ce lacrimile și umilirea pelerinajului lor lasă loc bucuriei și onoarei în prezența lui Dumnezeu și a Mielului. „În ziua aceea, Odrasla Domnului va fi plină de frumusețe și de slavă, iar rodul țării va fi ales și minunat pentru cei scăpați ai lui Israel. Și se va întâmpla că cel rămas în Sion și cel ce va dăinui în Ierusalim va fi numit sfânt, oricine va fi scris printre cei vii în Ierusalim.””

Testimonies, volumul 5, 474–476.

Cei o sută patruzeci și patru de mii din cartea Apocalipsei sunt grupul lui Ezechiel care este „pecetluit” în timp ce „suspină și strigă” din pricina urâciunilor care sunt în țară. Ei sunt pecetluiți

atunci când li se dă veșmântul neprihănirii lui Hristos și mitra frumoasă care îi reprezintă pe „împărații și preoții” ai lui Petru, care nu erau poporul lui Dumnezeu, dar care acum au devenit poporul lui Dumnezeu.

Dar voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor deosebit, ca să vestiți laudele Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. Preaiubiților, vă rog fierbinte, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești, care se războiesc împotriva sufletului; având o purtare cinstită între neamuri, pentru ca, acolo unde vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune, pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării. 1 Petru 2:9–12.

Acum, dar, dacă veți asculta cu adevărat glasul Meu și veți păzi legământul Meu, Îmi veți fi o comoară deosebită mai presus de toate popoarele; căci tot pământul este al Meu. Și Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel. Exodul 19:5, 6.

„În ultimele zile ale istoriei acestui pământ, legământul lui Dumnezeu cu poporul Său păzitor al poruncilor Sale urmează să fie reînnoit. «În ziua aceea voi încheia pentru ei un legământ cu fiarele câmpului, cu păsările cerului și cu târătoarele pământului; voi sfărâma din țară arcul, sabia și războiul și-i voi face să se culce în siguranță. Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; da, te voi logodi cu Mine în dreptate, în judecată, în bunătate și în îndurări. Te voi logodi cu Mine în credincioșie, și vei cunoaște pe Domnul.»

„«Și va fi în ziua aceea: voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, iar ele vor asculta pământul; și pământul va asculta grâul, și mustul, și untdelemnul; iar ele îl vor asculta pe Izreel. Și o voi semăna pentru Mine în țară; și voi avea milă de aceea care nu căpătase milă; și le voi zice celor ce nu erau poporul Meu: Tu ești poporul Meu; iar ei vor zice: Tu ești Dumnezeul meu.» Osea 2:14–23.”

„»În ziua aceea, ... rămășița lui Israel și cei scăpați din casa lui Iacov ... se vor sprijini cu adevărat pe Domnul, Sfântul lui Israel.« Isaia 10:20. Din «orice neam, orice seminție, orice limbă și orice norod» vor fi unii care vor răspunde cu bucurie soliei: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.» Ei se vor întoarce de la orice idol care îi leagă de acest pământ și I se vor «închina Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor». Se vor elibera din orice încurcătură și vor sta înaintea lumii ca monumente ale harului lui Dumnezeu. Ascultători de orice cerință divină, ei vor fi recunoscuți de îngeri și de oameni ca aceia care «păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus». Apocalipsa 14:6–7, 12.

“Iată, vin zile, zice Domnul, când plugarul va ajunge pe secerător, și cel ce calcă strugurii pe cel ce seamănă sămânța; munții vor picura must dulce, și toate dealurile se vor topi. Voi aduce înapoi pe robii poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui; vor sădi vii și vor bea vinul lor; vor face și grădini și le vor mânca roadele. Îi voi sădi în țara lor și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul Dumnezeul tău. Amos 9:13–15.”
Review and Herald, 26 februarie 1914.

Este evident că, din momentul în care generația finală aleasă a celor o sută patruzeci și patru de mii este pecetluită, mai sunt încă Neamuri care pot fi influențate de modul de viață (purtarea) al celor o sută patruzeci și patru de mii în ziua cercetării Neamurilor.

„Puterea omenească și tăria omenească nu au întemeiat biserica lui Dumnezeu și nici nu o pot nimici. Nu pe stânca puterii omenești, ci pe Hristos Isus, Stânca veacurilor, a fost întemeiată biserica, «și porțile iadului nu o vor birui». Matei 16:18. Prezența lui Dumnezeu dă statornicie cauzei Sale. «Nu vă puneți încrederea în cei mari, nici în fiul omului», este cuvântul care ne vine. Psalmii 146:3. «Liniștea și încrederea vor fi tăria voastră.» Isaia 30:15. Lucrarea slăvită a lui Dumnezeu, întemeiată pe principiile veșnice ale dreptății, nu va ajunge niciodată la nimic. Ea va merge din putere în putere, «nu prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor». Zaharia 4:6.

Umulimo, ngo ““Amaboko ya Zerubabeli ni yo yashyizeho urufatiro rw’iyi nzu; kandi amaboko ye ni yo azanayuzuzwa,” warasohoye uko wakabaye. Umurongo wa 9. “Abakuru b’Abayuda bubatse, kandi bagira amahirwe binyuze mu buhanuzi bwa Hagayi umuhanuzi na Zekariya mwene Ido. Nuko barubaka, bararurungiza, nk’uko itegeko ry’Imana ya Isirayeli ryari riri, kandi nk’uko itegeko rya Kuro, na Dariyo, na Aritazerugisi umwami w’u Buperesi ryari riri. Iyi nzu irangira ku munsu wa gatatu w’ukwezi kwa Adari [ukwezi kwa cumi na kabiri], ari wo mwaka wa gatandatu wo ku ngoma ya Dariyo umwami.” Ezira 6:14, 15. Abahanuzi n’Abami, 595, 596.

Versetele treisprezece până la cincisprezece reprezintă evenimentele profetice care duc la încheierea timpului de probă pentru păzitorii Sabatului la legea duminicală. Ele reprezintă, de asemenea, a treia dintre cele trei etape din versetul zece al capitolului doisprezece din Daniel. Versetul zece este „curățirea”, versetele unsprezece și doisprezece reprezintă „albirea”, iar versetele treisprezece până la cincisprezece reprezintă testul decisiv în care fecioarele păzitoare ale Sabatului sunt „încercate”.

Mesajul intern din cartea lui Daniel este reprezentat de viziunea de la râul Ulai din capitolele șapte până la nouă, iar mesajul extern este reprezentat de viziunea de la râul Hiddekel din capitolele zece până la douăsprezece. Capitolul doisprezece este punctul culminant al ambelor viziuni, internă și externă, și prezintă metoda prin care Hristos îi ridică și îi curățește pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Versetele zece până la șaisprezece reprezintă istoria ascunsă a versetului patruzeci, din 1989 până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu și șaisprezece. Versetele care se încadrează în istoria ascunsă reprezintă împlinirea desăvârșită a versetului zece din capitolul doisprezece.

Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege, însă cei înțelepți vor înțelege. Și de la vremea când jertfa necurmată va fi înlăturată și va fi așezată urâciunea pustiirii, vor fi o mie două sute nouăzeci de zile. Ferice de cel ce va aștepta și va ajunge la o mie trei sute treizeci și cinci de zile. Daniel 12:10–12.

„Înțelepții” care înțeleg versetele zece până la șaisprezece și care au fost sigilați atât „intelectual”, cât și „spiritual” sunt aceia care înțeleg mesajul profetic exterior reprezentat în istoria ascunsă a

versetului patruzeci și au fost așezați „intelectual” în mod statornic în acea înțelegere înainte de legea duminicală. „Înțelepții” sunt aceia care au fost transformați prin mesajul interior reprezentat de Apocalipsa, capitolul unsprezece, versetul unsprezece, și s-au așezat în mod statornic în această experiență înainte de legea duminicală.

Cei „înțelepți” sunt aceia care au primit „binecuvântarea” asociată cu „așteptarea”, marcând pe cei o sută patruzeci și patru de mii ca fiind aceia care împlinesc desăvârșit și final pilda celor zece fecioare. Apocalipsa unsprezece cu unsprezece s-a împlinit în iulie 2023, marcând astfel „vremea sfârșitului”, când Daniel și Apocalipsa indică, prin doi martori, că sporirea cunoștinței, care a fost desigilată în iulie 2023, identifică procesul de sigilare al celor o sută patruzeci și patru de mii. Unsprezece plus unsprezece fac douăzeci și doi, care este un simbol al unirii divinității cu umanitatea, iar aceia care trec prin procesul de curățire în trei etape, care produce pe cei o sută patruzeci și patru de mii, sunt identificați în Daniel doisprezece cu doisprezece, oferind o altă semnătură a lui Palmoni, căci doisprezece ori doisprezece fac o sută patruzeci și patru de mii.

Vom continua acest studiu în articolul următor.